

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler a háborúban : Mi történt *valójában* ?

A.V. Schaerffenberg

1. rész

A kiadó előszava

A Hitler a háborúban: Mi történt valójában? lényegében az *Adolf Hitler* bővített kiadása: *Bungling Amateur or Military Genius?* című, 2003-ban megjelent kiadvány.

Lenyűgöző, ellentmondásos, sőt merész is, ez a legjobban jellemzi ezt az egyedülálló revizionista művet. Hetven eredeti Harmadik Birodalom-illusztrációval egészítették ki, hogy még szórakoztatóbbá tegyék.

Természetesen a történelemkönyveket a győztesek írják. Minél nagyobb és véresebb a háború, annál jobban démonizálják a legyőzött ellenséget. Ez különösen igaz akkor, amikor a saját szekrényünkben sincs hiány csontvázakból.

Nem csoda, hogy a nemzetiszocialista Németország Führeréről általában semmi pozitívumot nem vallanak be. Az első világháborús tizedesi rangját megemlítik, de a kiváló harci szolgálatát figyelmen kívül hagyják. Képeslapjai nem titok, de lenyűgöző festményeit valójában kevesen látták.

Dzsingisz kánra egykor ugyanígy tekintettek. Ma Mongóliában ugyanolyan

nemzeti hős, mint Franciaországban Napóleon. Az évszázadok múlásával változik a hozzáállás.

Ha jobban belegondolok: Nem egy új évszázadban, sőt, egy új évezredbenélünk?

Nem azt mutatja a történelem, hogy a mai evangélium holnap babonává válik, és a mai eretnecség holnap igazsággá?

Hogyan tudta volna az *ellenséges propagandában bemutatott* ember elérni azt, amit tett? Cím, rang és pénz híján hatalomra jutott, újjáépítette a tönkretett gazdaságot, és hat évig tartotta távol a fél világot! *Egy őrző elmébeteg sem tudta volna mindezt véghezvinni!*

Mindenesetre a világtörténelem legnagyobb fegyveres konfliktusának ez a "politikailag inkorrekt" feldolgozása bizonyára néhány szemöldököt felvonultat. És arra ösztönzi a nyitott gondolkodású olvasókat, hogy maguk is ássanak mélyebbre az igazságnak nevezett megfoghatatlan ékszer után kutatva!

Bevezetés: Gonosz tettek

A gonosz tettek felemelkednek, bár az egész Föld elárasztja őket az emberek szemei előtt."

William Shakespeare, *Hamlet*

A keresztre feszítést leszámítva talán egyetlen más eseményről sem írtak annyi könyvet, játékfilmet és televíziós műsort az emberiség történelmében, mint a második világháborúról. Hogy miért? Nem múlik el nap anélkül, hogy a nyilvánosság ne emlékezne meg a "holokausztról" és annak történelmi összefüggéseiről. Egyetlen más konfliktus sem közelíti meg ezt az elsőprő figyelmet. Vajon a marxista zsidó író, Studs Terkel szerint ez volt "a jó háború" --- a Jó és a Gonosz fekete-fehér, vágott és száraz harca? Vagy a nemzetiszocialista *Gauleiter*, Julius Streicher a háború utáni nürnbergi perek szemszögéből helyesen úgy határozta meg a háború kimenetelét, hogy az "a világ zsidóságának diadala" volt? Mivel magyarázható a második világháborúról szóló anyagok hatalmas mennyisége gyakorlatilag minden más témával szemben?

Talán azért, mert ez nem annyira világháború, mint inkább *világforradalom* volt. Ahogyan az amerikai, a francia és az orosz forradalom - mindegyiknek globális hatása volt -, úgy a német forradalom is átalakította a világot. Ahogy Douglas Brinkley amerikai újságíró szemtanúként leírta: "Soha korábban a világtörténelem nem produkált olyasmit, mint az 1933-as nemzetiszocialista forradalom -- ennyire mentesen más forradalmak külső megnyilvánulásaitól. Vérontástól mentes, pontos, határozott és gyors. Ha egy forradalom valaha is bizonyította erkölcsi

létjogosultságát azzal a tisztességgel, amellyel végrehajtották, akkor az az 1933-as német forradalom a nép kancellárjának, Adolf Hitlernek messzire látó, energikus és sikeres vezetése alatt."

Igaz, a hatalmi harc viszonylag vértelenül zajlott, annak ellenére, hogy az NSDAP mintegy 240 elvtársát politikai céllal meggyilkolták. A Harmadik Birodalomnak mindössze hat év nyugtalan béke jutott, mielőtt 1939. szeptember 1-jén megnyílt volna a katonai szakasza. Valójában a forradalom már jóval korábban elkezdődött, amikor Adolf Hitler 1920-ban először nyilvánosan meghirdette nemzetiszocialista programját. Ez a bejelentés tulajdonképpen hadüzenet volt a nemzetközi zsidóság és annak minden műve ellen. Az ellenségek, amelyekkel akkor politikai vezetőként szembesült, ugyanazok voltak, mint amelyekkel később hadvezérként szembesült.

Az ő "életfilozófiája", ahogy ő fogalmazott, alapjaiban sújtotta a gazdasági rabszolgaságot és a faji halált, amely felé az anyagelvűség és a propaganda által elgyengített nem zsidó emberiséget rángatta. Ezért volt az ellene irányuló világméretű reakció. Ez Németországban kezdődött, politikailag (a bevett pártokon keresztül), majd fizikai erőszakkal (kommunista terror), majd jogi eszközökkel (amikor az NSDAP-t betiltották). Miután ezek az intézkedések nem tudták megakadályozni Hitler hatalomra kerülését, a reakció nemzetközi szinten gazdasági szankciókkal, médiaagitációval és az utolsó módszerrel, amelyhez a zsarnokok mindig folyamodnak, a katonai akcióval fokozódott.

Több mint hatvan évvel a második világháború 1945-ös befejezése után a második világháborús irodalom e hatalmas korpuszának gyakorlatilag minden példánya dogmatikus ragaszkodással ismételteti, hogy Adolf Hitler azért szította az ellenségeskedést, hogy meghódítsa a világot, amelynek népei csak békében akartak élni. Egyetlen célja a hatalom megszerzése után, amit úgy ért el, hogy terrorizálva bejutott a kancellári hivatalba, az volt, hogy minél hamarabb katonai agressziót indítson. Kis, védtelen nemzeteket, például Lengyelországot és Csehszlovákiát megfélemlítette, majd Franciaországot csak azért győzte le, mert már régóta készült a háborúra, míg maguk a franciák túlságosan engedelmesek voltak ahhoz, hogy nagy harcot vívjanak, noha az ellenállás hősei voltak. A Führer hamarosan Winston Churchill személyében megtalálta a párját.

Hitler, akit frusztrált, hogy képtelen volt legyőzni a brit demokrácia rendíthetetlen szellemét, ostoba módon egy második frontot hozott létre Oroszország megtámadásával. Eleinte csak szerencséje volt, de a németek Sztálingrádnál vereséget szenvedtek, mivel Hitler amatőr módon beleavatkozott tábornokai professzionális stratégiájába. Őrült módon hadat üzent az Egyesült Államoknak, amelynek elnöke oly sokat dolgozott a világbékéért. A Führer fantasztikus baklövésai elkerülhetetlenül a normandiai invázióhoz vezettek, és majdnem egy

évvel később öngyilkosságával elismerte háborús bűnösségét, ahelyett, hogy egy tisztességes nürnbergi tárgyaláson védekezett volna.

Hitler elsősorban azért győzött, mert antiszemita örölete arra kényszerítette Németország legjobb tudósait, akiknek többsége zsidó volt, hogy nyugatra vándoroljanak, ahol vonakodva kifejlesztették az atombombát az USA számára. Emellett az ártalmatlan európai zsidók kiirtására tett kísérlete, akiket ártatlan bűnbakként használt Németország jól megérdemelt bajaiért, létfontosságú anyagi és emberi erőt vont el a háborútól, biztosítva ezzel a vereséget. Ha a németek győztek volna, a Földön mindenki mást vagy rabszolgasorba taszítottak volna, vagy meggyilkoltak volna.

Továbbra is könyvek, televíziós műsorok és filmek ezrei készülnek, amelyek a második világháborúnak ezt az egységes változatát mutatják be. A szövetségesek minden katonai sikerét kivétel nélkül "hősies győzelemként" ábrázolják, míg minden német sikert "atrocitásként" ítélik el ezek az egyoldalú történetek. A helyzetet tömören jellemzi a népszerű tudományos író, John Anthony West. "Mivel a történelmet szinte mindenről a győztesek írják" - írja - "kivétel nélkül nehéz felmérni, megítélni, sőt néha még tudni is, hogy egy csata lezajlott vagy folyamatban van. A győztesek szabadon elferdíthetnek, félremagyarázhatnak vagy figyelmen kívül hagyhatnak mindent, ami nem az ő "hivatalos" verziójukat támasztja alá, és ezt meg is teszik. Ezt a verziót terjesztik az iskolákban és a mainstream médiában. Ennek eredményeképpen a közvélemény azt kapja, és általában névértéken elfogadja, amit tanítottak neki.

West, aki nem barátja a nemzetiszocializmusnak, mégis rátapintott a problémára: a második világháború általánosan elfogadott története a "győztesek története". A világot átforgató konfliktus szövetséges, helyesebben *zsidó* verziója 1945 óta minden információs csatornát ural. E könyv célja tehát az, hogy bemutassa a történet másik oldalát, amelyet senki sem ismerhet meg. Ez korunk "császár új ruhája". Az igazság említése Hitlerről a politikai inkorrekttség csúcsa, és sok állítólag civilizált országban rács mögé juttat. 2005 folyamán David Irving brit történész Ausztriában tizenhárom éves börtönbüntetését kezdte meg "a holokauszt tagadása miatt", egyike a 17. fejezetben említett számos ilyen áldozatnak.

Az Egyesült Államokban azok a szerzők, akik akár csak kísérletet tesznek a nemzetiszocializmus pártatlan leírására, soha nem fogják látni, hogy műveiket a mainstream cégek kiadják. Ez az eset a fent említett bebörtönözött Irvingre vonatkozott. Mielőtt bebörtönözték volna lejárátás vádjával, a Harmadik Birodalom egyik vezető személyiségéről, Dr. Joseph Goebbelsről szóló könyvét 1995-ben egy nagy New York-i cég, a St. Martin's elfogadta kiadásra. A szó szoros értelmében, miközben a könyv lapjai a nyomdából kigurultak, a céget zsidó csoportok, különösen a B'nai B'rith Rágalmazásellenes Liga nyilvánosan és sikeresen nyomás

alá helyezte, hogy függessze fel Irving úr könyvének kiadását. Az ok: a könyv olyan bizonyítékokat kínált, amelyek megkérdőjelezték a nemzetiszocialisták által a második világháború alatt állítólagosan kiirtott hatmillió zsidó megölését.

Az 1980-as évek végén a Zsidó Védelmi Liga tagjai felgyűjtottak egy egész rak-
tárat, amelyben Alfred Rosenberg, a nemzetiszocialista filozófus *A 20. század mítosza* című könyvének példányait tárolták, és később nyilvánosan is dicsekedtek a gyűjtogatással. Nem csoda tehát, hogy a legtöbb embernek ferde, Hitler-ellenes véleménye van a második világháborúról. Nemcsak azt akadályozzák meg, hogy megismerjék a nemzetiszocialista verziót; következetesen olyan átlátszóan ellenséges, érzelmileg megtervezett, történelmileg hamis filmeket mutatnak be nekik, mint *a Schindler listája* és *a Ryan közlegény megmentése*, amelyeket többnyire zsidó producerek (pl. Steven Spielberg) készítettek. Ezek a propagandisták természetüknél fogva nyilvánvalóan képtelenek előítéletmentes véleményt nyújtani a háborúról vagy bármi másról, ami zsidó érdekeket érint. "Hitler pokla", egy népszerű, kétkötetes l.p., amely az 1950-es évek végén jelent meg, és e sorok írásakor még mindig kapható hangkazettán, eredeti felvételeket tartalmaz a nemzetiszocialista zenékről és beszédekről, amelyeket egy angol nyelvű narrátor szakít meg, aki azt mondja a hallgatóinak: "Ha Hitler egy kicsit más irányba terelte volna a szerencsáját, talán győzött volna, és akkor te és én, és az összes családunk szörnyű halált halt volna". Ugyanezen a felvételen részletek hangzanak el a Führer egyik beszédéből, amelyben azt mondja: "Ha a gyenge és félénk emberek nem akarnak semmit kezdeni a mi mozgalmunkkal, akkor mindig számíthatunk az ifjúságra, amely mellettünk áll". De a német nyelvű kijelentését hagyják lefordíthatatlanul, míg az amerikai narrátor Hitler beszédének erről a soráról azt mondja: "Vérért kiált!".

Egy másik hasonló kereskedelmi felvételen ("A Harmadik Birodalom hangjai"), amelyet tömegesen gyártottak a nyilvánosság számára, a nemzetiszocialista munkásvezető, Dr. Robert Ley egyik beszélt sorát így fordították le: "A zsidók Isten bosszúja a világon!". Dr. Ley valójában azt mondta: "A zsidók istene a bosszú istene" --- különösen találó megállapítás, tekintettel az itt újra vizsgált témára.

Az ilyen nyílt, szándékos félremagyarázások 1945 óta teljesen uralják a második világháborúról szóló nyilvános tájékoztatás minden csatornáját. Bárkit, aki megpróbál rámutatni ezekre a hazugságokra, egyszerűen nem engedik meghallgatni, vagy "holokauszttagadónak" minősítik. Minden televíziós csatorna és nagy kiadó örökre elzárkózik a múlt politikailag korrekt verzióinak kritikusi elől, különösen, ha bármi köze van Hitlerhez. Senki sem tanulhat meg semmit, ami a nemzetiszocializmussal kapcsolatos, hacsak az nem ment át a 20. század elejére visszanyúló elfogult ellenségesség szűrőjén.

Erich von Stroheim színész több mint két évtizeden keresztül több tucat ameri-

kai játékfilmben drámai módon alakította a sztereotip német militaristát, monoklival és párbajozó sebhellyel. A hollywoodi publicisták igazi orwelli módon úgy hirdették, hogy "az ember, akit szeretsz gyűlölni". Von Stroheim előbb porosz, majd náci tiszteket ábrázolt merev arrogánsnak, kegyetlennek és csalárdnak amerikaiak nemzedékei számára, akiket agymosással arra kényszerített, hogy aljas jellemrajzát hiteles ábrázolásként fogadják el. Nézői közül gyakorlatilag senki sem vette észre, hogy "von Stroheim" valójában zsidóként szerepelt az 1967-es *Encyclopaedia Judaica*-ban, a "von" pedig egy hamis színpadi név része volt. A zsidó Otto Preminger az 1950-es és 60-as években folytatta a von Stroheim-hagyományt, és a szadista náci szörnyeteg sztereotípiáját, amely csak a halálra érdemes, tovább élte. Hitlert maga is leggyakrabban egy másik zsidó színész, Luther Adler alakította.

Az egész ügyet röviden összefoglalva: az első világháborút követően a zsidók gyakorlatilag korlátlan hatalmat ragadtak magukhoz a vereségtől sújtott Németország felett. Hitler 1933-ban kidobta őket. Attól való félelmükben, hogy más nemzetek is követik példáját, az elűzött zsidók őt a legrosszabb gonosznak ábrázolták, aki megérdemli a pusztulást. Ennek következtében a legtöbb embernek alaposan eltorzult képe van a második világháborúról általában és a nemzetiszocializmusról különösen. És ez azért van így, mert ennek a gyártott képnek az alkotói nagymértékben - politikailag és anyagilag - érdekeltek abban, hogy ez a kép általánosan elfogadott legyen. Az biztos, hogy az ő életük és az általuk kitalált világ létezése teljes mértékben ettől a kölcsönösen elfogadott fikciótól függ.

Más szóval, ha a háború elfogadott verziója nem igaz, akkor civilizációnk egész 1945 óta kialakult kerete a hazugságra épül. Ennek leleplezése aláássa a modern társadalom alapjait. Az összes olyan politikai és információs hatalom népi, erőszakos elutasítása, amely a nemzetiszocializmusról szóló hazugságaikon élősködik, elkerülhetetlen következmény. Mi fog történni, amikor a bolygónkon élő nem zsidók generációi, akiket arra neveltek, hogy a zsidókkal, mint a második világháború nagy áldozataival szimpatizáljanak, végül felismerik, hogy ők voltak a háború felbujtói és követték el a legszörnyűbb atrocitásokat? Hogyan fognak reagálni ezek a felébredt pogányok, miután képesek lesznek nyomon követni a gonoszság következményeinek eszkalálódását attól a konfliktustól kezdve a saját korukig? Egy általános ébredés a hatalom minden útját uraló zsidó uralomra egy *fuor Caucasoidussá* alakulhat át, amelynek hatása a mai civilizációra nem kevésbé pusztító lenne, mint a germán invázióké, amelyek tizenöt évszázaddal ezelőtt megsemmisítették az elfajzott Római Birodalmat.

Bár ez a rövid történet alig több, mint egy áttekintés a második világháború európai hadszínteréről, mégis az elsők között van a maga nemében. Megjelenése, a nemzetiszocialista nézetekkel szembeni könyörtelen ellenségeskedés és azok

durva elfojtásának évtizedei után, maga is tanúskodik azok eredendő és erőteljes érvényességéről. Dr. Joseph Goebbels a fiához, Haraldhoz írt utolsó levelében a lángoló Berlin romjaiból ezt írta: "Egy nap a hazugságok maguktól összeomlanak, és az igazság ismét győzedelmeskedni fog. Ez lesz az a pillanat, amikor mindenki fölé tornyosulunk, tisztán és makulátlanul, ahogy mindig is törekedtünk rá, és ahogy mindig is hittük magunkat" (1945. április 28.).

A cél itt az, hogy legalább néhányat szembesítsünk azok közül a kirívóbb hamisítások közül, amelyeket még mindig megdönthetetlen tényként fogadnak el. A második világháború hivatalos történetét azok írták, akik Nürnbergben felakasztották a háború igazi hőseit. *A Hitler a háborúban* az ő oldalukról mutatja be a konfliktust. És megkísérel szembeszállni a Hitlerrel kapcsolatos legrosszabb tévhitekkel, amelyeket a közvélemény történelmi szentírásként lenyelt.

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Julius Streicher: Der Giftige Pilz
The Poisonous Mushroom

Heinrich Hoffmann
Hitler in Italy

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Die Luftwaffe im Bild
Luftwaffe War Art

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!